

Fer Alcalá
Geòrgia Costa

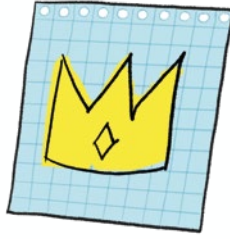
Nessa princesa

Escola
de
Princeses



María
Serrano

ZEBRA



1 BOTÒNIA

Ser princesa és difícilíssim. No em creus? I què em dius de quan a l'escola vam haver de celebrar un ball i va ser un autèntic desastre? I de quan vam trobar una corona perduda? No recordes quan a l'acadèmia de princeses vam fer aquell concurs de cuina?

Un moment, un moment... No coneixes aquestes històries?

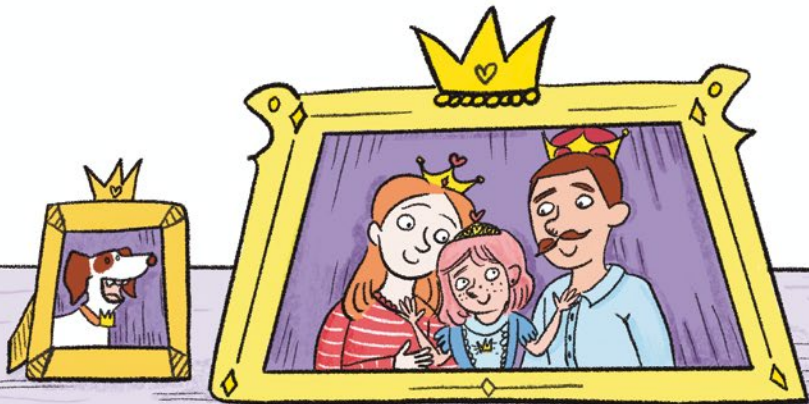
Espera, espera... que no saps qui soc jo?

Ho veus? Soc un desastre!

Soc la Nessa i soc una princesa.

Sí, ja sé que rima. M'ho diuen sempre.

Soc una princesa, és clar, perquè els meus pares són els reis de Botònia. Segur que has sentit parlar alguna vegada de Botònia: és el regne més petit del món. També deus haver sentit parlar del bosc reial



de Botònia i de l'estàtua d'Otó Botó, el primer rei de Botònia. I de l'Acadèmia Internacional per a Prínceps i Princeses!

No? De veritat que no et sona? Però si és famo-síssima!

Doncs és una pena, però... mira, tinc una idea! A més, és una idea de les bones. És que de vegades tinc idees bastant dolentes. Bé, potser no tan dolentes, però sí una mica esbojarrades, com aquella vegada que vaig voler que a Botònia hi hagués platja i va acabar tot el país negat...

El que he pensat és que et puc explicar alguna de les meves històries. Com et deia abans, ser princesa és difícilíssim. Sobretot, ser princesa d'un país tan petit com el meu. I això que també tinc gent que m'ajuda; per exemple, els meus amics. O els veïns de Botònia.

Mira, ja sé què faré. Ja que acabo de parlar-te dels meus amics, t'explicaré la història de com els vaig co-nèixer. D'acord?

